

Súkromná stredná športová škola ELBA

*VIANOČNÉ vydanie
časopisu*

ELBACK

december 2019

Je tu čas Vianoc, čas spomienok...

„Padaj sniežik, padaj rýchlo, nech napadne perina, aby hriala Jezuliatko, by mu nebola zima. Do duší sa pokoj vlieva, všetci sa tam chystajú, do malého Betlehéma, kde pastieri bývajú.“

Pri slovách tejto nie veľmi známej, pritom však krásnej vianočnej piesne, sa cítim pokojne a spokojne. Na Vianoce je mi lepšie než vo všedné dni. Znova nachádzam svoj jemnocit a zameriavam sa na čosi úplne iné. Z každodenného ruchu som zrazu schopná vybrať to podstatné a započúvať sa do tónov a vôní okolo seba. Inak pociťujem láskavé slová a objatia blízkych, inak vnímam aj povinnosti, ktoré sa v tomto období zdajú byť jednoduchšími a menej ťaživými. Vážim si tento pocit. Chcem ho dokonale prežiť, precítiť, presiaknuť ním. Dúfam, že bude trvať čo najdlhšie...

Vôňu Vianoc, pocit domova, lásky a spolupatričnosti. To všetko želám všetkým čitateľom tohto časopisu.

Na nasledujúcich stranách časopisu sa môžete dozvedieť aktuality z diania školy. Dočítate sa o tom, čo všetko sme stihli od septembra, ako sa u nás páči našim najnovším žiakom, do akých nových projektov sme sa tento rok zapojili, aké sú naše školské zážitky i mimoškolské dobrodružstvá. Taktiež sa dozviete niečo o histórii vianočných symbolov, niektorých tradičných zvykoch a legendami opradených decembrových menách. Na svoje si prídu aj milovníci vianočných koláčikov alebo tí, ktorí zbožňujú cestovanie.

Prajem Vám príjemné čítanie.

Barbara Bačinská

Symbolika a história adventného venca

Adventný veniec je akousi prezdvessťou Vianoc. S rozsvietením každej ďalšej sviečky sa viac a viac tešíme na naše najkrajšie sviatky v roku. Adventný veniec je súčasťou našich katolíckych tradícií. Jeho skutočný pôvod však nie je presne známy. V nasledujúcom článku sa dočítate zaujímavosti o histórii tohto vianočného symbolu.

Existujú zmienky o tom, že predkresťanské germánske národy počas chladných a tmavých decembrových dní pomocou venca so zapálenými sviečkami vyjadrovali nádej túžobne očakávaných dlhších a teplejších jarných dní. V Škandinávii počas zimy boli zapálené sviečky umiestnené do kruhu a ľudia sa modlili k bohu svetla, aby otočil zem späť k slnku, predĺžil dni a vrátil na zem teplo.

V stredoveku si kresťania prispôbobi túto tradíciu a používajú adventné vence ako súčasť svojej duchovnej prípravy na Vianoce. Kristus je svetlo, ktoré prišlo na svet rozptýliť temnoty hriechu a vyžarovať pravdu a lásku Boha.

Iné dôkazy naznačujú, že adventný veniec bol vynájdený až v 19. storočí. V čase adventu sa deti v hamburgskej škole Rauhes Haus, každý deň pýtali, či už sú Vianoce. V roku 1839, J. H. Wichern postavil veľký drevený kruh a položil na neho 19 malých červených a 4 veľké biele sviečky. Malú sviečku zapálil postupne každý všedný deň v čase adventu. V nedeľu rozsvietil veľkú bielu sviečku. Tento zvyk sa ujal na pôde

protestantskej cirkvi v Nemecku. Neskôr sa adventný veniec vyvinul do menšej podoby so štyrmi alebo piatimi sviečkami, ako ho poznáme dnes.

Symbolika adventného venca je krásna. Veniec je vyrobený z rôznych ihličnanov, ktoré znamenajú trvalý život. Aj tieto ihličnany majú tradičný význam, ktorý je možné interpretovať v našej viere. *Vavrín* znamená víťazstvo nad prenasledovaním a utrpením, *borovica*, *cezmina* a *tis* znamenajú nesmrteľnosť a *cédru* sa pripisuje sila a uzdravenie. *Cezmina* má aj špeciálny kresťanský symbol – pichľavé listy pripomínajú trnovú korunu.

Štyri sviečky reprezentujú štyri týždne adventu. Okrúhly tvar venca, nemá začiatok ani koniec, symbolizuje večnosť Boha, nesmrteľnosť duše a večný život nájdený v Kristovi. Šišky a oriešky, ktoré zdobia veniec sú symbolom života a vzkriesenia. Všetko dokopy vyjadruje nesmrteľnosť našej duše a nový, večný život nájdený v Kristovi.

Článok bol použitý z nasledujúceho zdroja: <https://vianoce.sk>

Čo sme stihli do Vianoc

„Čo sme stihli do Vianoc“ je pravidelná rubrika v zimných vydaniach časopisu ELBACK. Množstvo článkov máme aj na našej webovej stránke, sem sme vybrali niektoré z nich, tak si spolu s nami môžete zaspomínať na tie najvýraznejšie momenty.

Privítanie nového školského roka

V septembri sme začali školský rok 2019/2020. Pán riaditeľ PaedDr. Miroslav Nagy sa nám aj tento rok prihovoral peknými slovami. Pripomeňme si niečo z jeho príhovoru.

„Naša škola vstupuje do 14. roku svojej existencie. Vstupuje silná a pripravená posunúť svoje méty na vyššiu kvalitatívnu úroveň, s jasnými cieľmi pri výchove a vzdelávaní svojich žiakov:

- *s úprimnou snahou pomáhať zvyšovať hlavne morálne, vôľové a charakterové vlastnosti,*
- *zabezpečovať vzdelávanie žiakov, ktoré reflektuje na potreby dnešnej modernej spoločnosti,*
- *zvyšovať športovú výkonnosť a majstrovstvo.*

Dovoľte mi tiež srdečne privítať na pôde našej školy rodičov a nových žiakov z Ukrajiny. Verím, že budú úspešní a aj týmto spôsobom upevnia naše dobré vzťahy s touto priateľskou krajinou. Nech nás všetkých po celý školský rok sprevádza zdravie, spokojnosť a radosť z práce.”

Na konci svojho príhovoru nám pán riaditeľ zaprial zdravé sebavedomie a hrdosť, ale aj skromnosť, ľudskosť a lásku k blízkym.

Lekvárovo-chlebíkové hody

Prvý piatok v novom školskom roku sa v našej ELBE konal už tretí ročník zaujímavého varenia a pečenia s názvom „Lekvárovo-chlebíkové hody“. Niesol sa hlavne v udržiavaní regionálnych tradícií. Autorom tejto myšlienky je zriaďovateľ škôl a školských zariadení ELBA, Ing. Emil Blichu.

K Elbákom tento rok zavítal aj viceprimátor mesta, JUDr. Vladimír Fel'baba, ktorý neodolal a vyskúšal si techniku varenia so zariadením zvaným topor, pripomínajúcim drevený lis. V spodnej časti prostrednej otáčavej žrde sa nachádza veľká varecha. Za pomoci dlhej páky sa so žrdou otáča a tým sa zabezpečuje miešanie lekváru od dna hrnca. Pokiaľ by to bolo robené dlhou varechou priamo, bolo by to veľmi vyšilujúce. Príprava na slivkový lekvár je dvojdňová. Prvý deň sa slivky odkôstkujú a rozomelú, druhý deň sa od siedmej hodiny ráno začína variť lekvár.

Krúžkobranie

V dňoch 13. 9. – 15. 9. 2019 sa v Prešove konali Prešovské predajné a výstavné trhy. Už tradične na nich mali svoj stánok aj školy a školské zariadenia v zriaďovateľskej pôsobnosti Ing. Emila Blichu. Elbácky stánok „Krúžkobranie“ bol neprehliadnuteľný. Premietali sa v ňom videá, ponúkali propagačné materiály, káva, sladkosti, predstavovala školská a mimoškolská činnosť. Elbáci sa pochválili výsledkami svojej práce a mladým ponúkali rozumné využitie voľného času športom, výtvarným umením, tancom...

Život je krajší, keď sa v ňom máte o koho oprieť!

Také bolo motto verejnej zbierky pre nevidiacich a slabozrakých, ktorá sa uskutočnila 20. septembra 2019 v uliciach slovenských miest pod názvom "Biela pastelka".

Cieľom verejnej zbierky je dať nádej ľuďom, ktorí sa ocitli v neľahkej životnej situácii. Pomáhať nevidiacim búrať bariéry. Vrátiť ich späť do života.

Aj žiakov a zamestnancov Súkromnej strednej športovej školy ELBA oslovil cieľ verejnej zbierky a aktívne sa jej zúčastnili. Ďakujeme všetkým, ktorí sa do verejnej zbierky zapojili a pomohli finančným príspevkom.

Európsky deň jazykov

26. septembra 2019 si pripomíname Európsky deň jazykov a deje sa tak už od roku 2001. Iniciátorom akcie bola Rada Európy v Štrasburgu. Cieľom je priviesť ľudí k učeniu sa cudzích jazykov a to nielen v školách, ale aj mimo nich.

Na našej škole sme si

EDJ pripomenuli v jednotlivých triedach krátkou prednáškou, kvízom a rôznymi aktivitami v anglickom, nemeckom a ruskom jazyku. Do akcie sa zapojilo 58 študentov.

Kvíz vyhralo družstvo 2.A triedy v zložení: Denisa Gduľová, Marek Lipovský, Regina Regelskis, Tadeáš Pulšćák.

Víťazom srdečne blahoželáme!

Najväčší festival vedy

Tento rok sme sa so žiakmi sekundy, tercie a kvarty rozhodli navštíviť 13. ročník najväčšieho festivalu vedy Európska noc výskumníkov, ktorý sa uskutočnil 27. 9. 2019 v Košiciach.

Žiaci si na festival mohli pozrieť život pod mikroskopom, vyskúšať si očkovanie psíka, naučili sa správne vyberať kliešte, vyskúšali si ako sa dojí krava, skúsili si držať a dotýkať sa hadov a jašteríc, zapojili sa do súťaží, naučili sa niečo o farmaceutických receptoch, o robotoch aj o histórii človeka. Taktiež sa dozvedeli zaujímavé informácie o zabezpečovaní kamerovými systémami aj o chémii v obývačke – lampa a sviečka. Žiaci si vyskúšali pipetovať, riešiť matematické hlavolamy a samozrejme neodšli naprázdno. Žiaci boli obdarení za svoju zvedavosť a aktivitu letákmi, pexesom aj príveskami, ale najmä novými zážitkami a informáciami.

Veríme, že touto exkurziou sme naplnili očakávania žiakov a zároveň im priniesli nový pohľad na vedu a svet okolo nás.

Zábavné technické centrum a kreatívna fabrika

Dňa 11. 10. 2019 sa prváci (I.A, I.C a Kvinta) zobudili do krásneho jesenného rána. Na vlakovej stanici v Prešove nastúpili plní očakávania, čo uvidia v Steel Parku v Košiciach. Dobrú náladu mali aj vďaka vedúcim – pani učiteľke Pramugovej a pani učiteľke Leshko.

Každá návšteva Steel Parku poznačí novým zážitkom nielen malých, ale aj veľkých. A čo videli? Veľa zaujímavých vecí a javov z oblasti fyziky, optiky, geológie, magnetizmu, hutníctva, biometriky, strojárstva a ďalších odvetví. Na exkurzii sa žiaci mohli zahrať s vedeckými hračkami, hlavolamami, či rôznymi inými rébusmi.

Všetkým návštěvníkům boli k dispozícii sprievodcovia, na ktorých sa mohli obrátiť so zvedavými otázkami a ktorí poradili alebo predviedli, ako ovládať technické prístroje a zariadenia. To, čo je vysoká pec už počuli, ale že predstavuje základné zariadenie v hutníckom priemysle, ktorého účelom je premena – oddelenie železa z vytlačenej horniny, videli v krátkom filme. Videli zlisovanú karosériu automobilu, ktorá je jedným z druhov oceľového šrotu používaného pri výrobe ocele. Zaujímavý bol aj lis na plechovky, kde s využitím vlastnej sily mohli zmenšiť objem prázdnej plechovky na minimum a prispieť tak k zníženiu zaťaženia životného prostredia.

Na vlastné oči zistili, čo je magnetická levitácia. Využíva sa napr. v doprave – je to najmodernejší, najrýchlejší druh koľajovej dopravy s najdrahšou traťou, ale s najlacnejšou prevádzkou. Najnavštevovanejším stanovišťom bol geologický vrták, ktorým sa deti virtuálne prevrtali do stredu zeme. Zahrali sa na zememeračov v interaktívnom pieskovisku, vyskúšali si ovládanie elektromagnetického žeriavu. Okrem toho bola zaujímavá magnetická lezecká lávka. Touto šikmou plošinou sa mohli prechádzať v magnetických topánkach. Vertikálnym šplhадlom sa mohli dostať na prvé poschodie len pomocou vlastnej sily a fyziky.

Poznatky, ktoré žiaci na exkurzii získali, využijú na hodinách fyziky, chémie a matematiky.

Školské kolo olympiády z nemeckého jazyka

29. novembra 2019 sa uskutočnilo školské kolo Olympiády z nemeckého jazyka. Výberom víťazov z triednych kôl postúpilo do školského kola päť žiakov. Olympiáda pozostávala z nasledujúcich úloh: čítanie s porozumením, počúvanie s porozumením, z gramatický test, voľné rozprávanie k určeným konverzačným témam. Víťazom poďakoval a diplomom ocenil riaditeľ školy, pán PaedDr. Miroslav Nagy. Olympiádu pripravila vyučujúca nemeckého jazyka Mgr. Judita Šlávková.

Výsledky:

1. miesto: Mária Kohútová
2. miesto: Šimon Krafčík
3. miesto: Peter Radačovský
4. miesto: Janka Ondrejčáková
5. miesto: Samuel Semaník

Lisovanie hrozna

15. októbra 2019 sa žiaci a pedagógovia SSŠŠ ELBA stretli na slnkom ožiarenom Nádvorí úspechov. Na chvíľu mali možnosť byť súčasťou tradície Elbákov v podobe lisovania hrozna. Vďaka pánovi zriaďovateľovi a tohtoročnej bohatej úrode červeného hrozna sa čo-to dozvedeli o spôsobe spracovania tohto jesenného ovocia. Pochutnali si aj na vitamínovej bombe v podobe hroznovej šťavy, ktorá je veľmi zdravá. V sychravom a upršanom období, typickom pre jesenné dni, je práve tento mok veľmi vhodný na dobítie energie. Zvyšuje fyzickú i psychickú aktivitu, pomáha pri únave.

Pretože šport milujeme

Na našej ELBE sa toho deje skutočne mnoho. Čo sa týka športu, určite nezaháľame, práve naopak, športujeme ostošest'. Na najbližších stranách Vám prinášame prehľad toho najdôležitejšieho, čo sa u nás v rámci športu udialo. Pozrite si spoločne s nami zostrih tých najlepších športových highlightov.

Marek Copák – Majster Slovenska

Marek Copák, žiak Septimy, získal na Majstrovstvách Slovenskej republiky 2019 v streľbe z malokalibrových zbraní v kategórii kadet titul Majster Slovenska v disciplíne RPi 2×30. Dvakrát sa stal Vicemajstrom Slovenska a to v ŠtPi 3×20 – junióri a ŠpPi 30+30 – kadeti. Ďalšie úspechy: Extraliga a LTM guľové zbrane 2019, disciplína RPi 2×30 – junióri 1. miesto, ŠpPi 30+30 – kadeti 2. miesto a ŠtPi 3×20 – junióri 3. miesto.

Srdečne blahoželáme a prajeme veľa ďalších úspechov!

Štafetový beh Prešov – Zlatá Baňa

7. septembra 2019 sa v Zlatej Bani konala pietna spomienka pri príležitosti 75. výročia SNP a vypálenia obce. Jej súčasťou bol aj štafetový beh Prešov – Zlatá Baňa a turistický pochod. Pripravili ich Oblastný výbor Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov v Prešove a obec Zlatá Baňa s ďalšími inštitúciami. Štafetový beh odštartoval na Hlavnej ulici v Prešove pri pamätníku Osloboditeľov.

Členmi štafety boli prešovskí vytrvalci z oblastného bežeckého spolku, Maras teamu, mladí športovci a športovkyne z ŠKM Akademik Prešov a žiaci našej Súkromnej strednej športovej školy ELBA.

Cvičenie na ochranu života a zdravia

13. septembra 2019 sa na našej škole konalo cvičenie na ochranu života a zdravia. Vedúcim cvičenia bol Mgr. Milan Kundl'a.

Cieľom cvičenia bolo upevnenie branno-športových vedomostí a zručností, psychickej a fyzickej odolnosti, naučenie sa činnostiam pri situáciách ohrozenia a získanie schopnosti poskytovať prvú pomoc.

Ďalšie športové highlighty

**Európsky pohár
Danubia –
Spišská Nová Ves**

Európsky pohár Danubia Benátky a Csizmadia Trophy Debrecén

Naše tradície si ctíme a zachovávame

Kto by nezbožňoval naše každoročné tradičné akcie? Zrejme nám každý učiteľ a žiak školy dá za pravdu, ak povieme, že takmer nikto si nechce nechať ujsť Deň zdravej výživy alebo Imatrikuláciu. O tom, ako dopadli tieto akcie v tomto školskom roku sa môžete dočítať už v nasledujúcich riadkoch. Pridávame k nim ešte jednu tradičnú akciu – Elbácka kvapka krvi.

Deň zdravej výživy

Zdravie, zdravý životný štýl, zdravá výživa, fyzická a psychická krása, to sú frekventované a populárne témy dnešného sveta a v nadväznosti na ne sa každoročne 16. októbra koná Svetový deň výživy. Ani my sme nezaháľali a aj v tomto roku sme pre našich žiakov, pedagogických aj nepedagogických zamestnancov zorganizovali „Deň zdravej výživy“. Aby toho nebolo málo, pripojili sme k súťažnej príprave zdravých jedál nielen výstavu ovocia a zeleniny, ale aj ich ochutnávku. A všetky tieto podujatia sa na pôde našej školy udiali 17. októbra 2019.

Hlavnou myšlienkou tohto ročníka bolo udržať si nielen telesnú vitalitu, ale aj optimálne fungovanie mozgu do vysokého veku, a to všetko bez chemických látok a s pomocou zdravých potravín. Žiaci mali možnosť vybrať si z jedenástich potravín (tmavá horká čokoláda, olivový olej, kokosový olej, vajíčka, brokolica, čučoriedky, zeler,

avokádo, listová zelenina, orechy a tuniak/losos), ktoré boli odborníkmi klasifikované ako potraviny podporujúce činnosť mozgu a tela. Môžeme skonštatovať, že pri príprave konkrétnych pokrmov využili všetci naši žiaci kreativitu, ale aj šikovnosť a pripravili jedlá, ktoré boli svojím zložením naozaj zdravé a navyše aj chutné.

Vďaka jednotlivým triedam sme si mohli pochutnať na nasledujúcich dobrotách: špenátová štrúdl'a, tuniakový šalát so zeleninou, orechový koláč bez múky, indická nátierka s kurkumou, brokolicové tyčinky, zeleninový šalát s olivovým olejom, čučoriedkový pohár, torta s horkej čokolády bez múky, vajíčková nátierka, smoothie zo stonkového zeleru, avokádový duo tanier.

Hoci naozaj všetky recepty potešili nielen naše oči, ale aj chuťové poháriky, víťaz mohol byť len jeden. Víťazným receptom sa stala trieda 1. C s tortou z horkej čokolády bez múky. A nám po celodennom zdravom maškrtení zostáva len veriť, že sme výberom potravín nielen podporili činnosť nášho mozgu, ale že sme si upevnili aj naše zdravie.

Imatrikulácia prekvapila programom

Dňa 17. 10. 2019 sa konala naša tradičná imatrikulácia. Aj tento rok sme na pôde našich súkromných škôl ELBA víтали nových prvákov. Do elbáckeho cechu tak pribudlo viacero nadšencov, ktorí sa už vyše mesiaca zoznamovali s novými spolužiakmi. Po slávnostnom akte nás privítal pán zriaďovateľ Ing. Emil Blich a vo svojom slávnostnom prípitku nám poprial dobrú zábavu.

O zábavu bolo skutočne dobre postarané a každý si prišiel na svoje. Po výbornej večeri sme prešli do prvého tanečného kola, kde nás DJ vôbec nešetril. Keďže išlo o tradičnú školskú akciu, program našich nováčikov nesmel chýbať. Zaujali nás športovým, speváckym, no najmä tanečným vystúpením. Za posledné roky to bol podľa mnohých najlepší program, ktorý rozprúdil skutočne všetkých, a tak sa už onedlho žiaci znova zvrátili na tanečnom parkete.

Hneď po programe pán riaditeľ PaedDr. Miroslav Nagy vyhlásil SuperElbáčku a SuperElbáka. Takýmto ocenením sa za búrlivého potlesku pýšili naši maturanti – Lenka Priščáková a Matúš Krupár.

Imatrikulácia dopadla veľmi dobre. Celý večer sa niesol v priateľskej atmosfére a my sa už teraz tešíme na budúci rok.

Do Elbáckej kvapky krvi sme sa zapojili aj tento rok

Maturanti a ďalší plnoletí študenti škôl ELBA v Prešove nazbierali odvahu a 14. novembra 2019 darovali najvzácnejšiu tekutinu. Sympatickú akciu v spolupráci s Národnou transfúznou službou v Prešove podporili svojím príspevkom krvi aj viacerí pedagógovia, medzi nimi dvaja učitelia športovej prípravy, Ľuboš Zlatohlavý a Richard Purdeš.

Celkovo si pracovníci prešovskej NTS odniesli 20 vrecúšok naplnených teplou tmavočervenou tekutinou. Na odber sa mladí prvodarcovia tešili, aj keď na začiatku neskrývali svoje obavy. V jedálni školy, kde mobilný výjazd zorganizovali, však po celú dobu vládla príjemná atmosféra, ku ktorej nepochybne dopomohlo aj príjemné jesenné počasie. Hlavným dôvodom radosti bol však dobrý pocit, ktorý si odniesli darcovia domov vo svojom srdci.

Študentskú kvapku krvi organizujeme už tretí školský rok a u starších žiakov sa táto akcia postupne stáva obľúbenou. Všetci darcovia urobili humánny skutok a predpokladáme, že aspoň niektorí z nich sa stanú pravidelnými darcami krvi. Keď chceme, aby sa svet o čosi zlepšil, začnime sebou a buďme príkladom pre ostatných, pretože nikdy nevieme, kedy budeme darovanú krv potrebovať práve my.

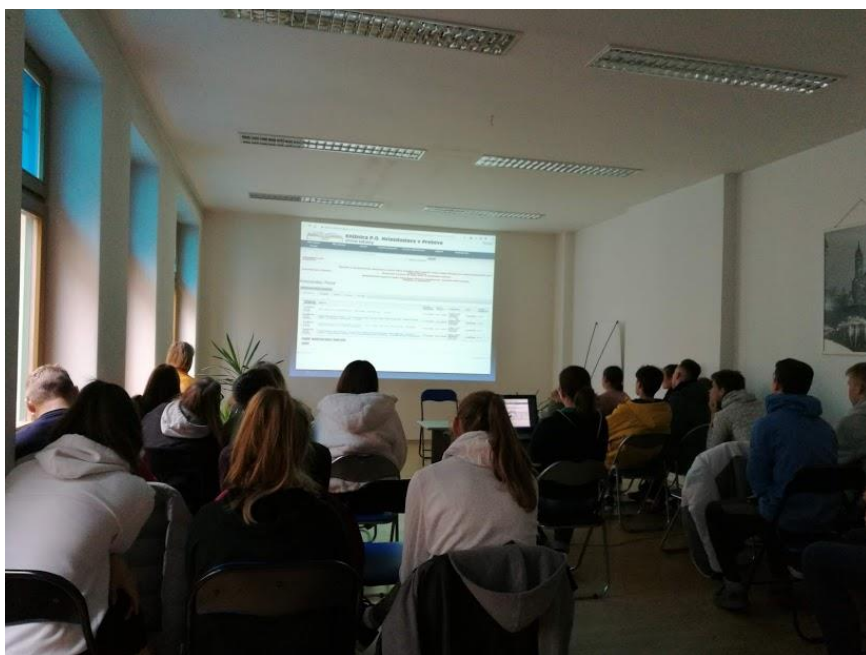
Kniha – najlepší priateľ človeka?

Mnohí z nás sa venujú športu. Ako inak, keď sme športová škola. Niektorí z nás sa vo voľnom čase venujú aj iným veciam, napríklad literatúre a čítaniu. Preto na našej škole ponúkame aj podujatia spojené s čitateľskými záľubami. Nasledujúce dva články sú toho dôkazom.

Zaujímavá exkurzia do Knižnice P. O. Hviezdoslava

Aj v tomto školskom roku sa uskutočnila akcia pre našich prvákov, a to exkurzia do priestorov Knižnice P. O. Hviezdoslava na Levočskej 1 v Prešove.

Na výročie vzniku Československej republiky (28. 10.) sa žiaci z tried 1. A, 1. C a Kvinta pod vedením Mgr. Andrey Hocmanovej a Mgr. Richarda Purdeša dozvedeli zaujímavé informácie o knižničnom systéme a jeho fungovaní. Oboznámili sa s pojmami ako rešerš, medziknižničná výpožičná služba, dozvedeli sa, s koľkými titulmi celkovo disponuje knižnica, vyhľadávali publikácie v online katalógu a v prezentáciách si pozreli aj fotogalériu ostatných priestorov a ďalších pobočiek tejto knižnice. Súčasťou exkurzie bolo aj vypracovanie jednoduchého kvízu, v ktorom si novonadobudnuté poznatky upevnili.

Strašidelné čítanie a magické klobúky

V stredu podvečer sme sa zišli v škole na „Strašidelnom čítaní“. Privítali nás tmavo odetí a magickými pokrývkami hlavy ozdobení naši milí učitelia, Miloslava Olearník Štefanová, Barbara Bačinská a Richard Purdeš.

Najprv sme si našu triedu vyzdobili tekvičkami a sviečkami, potom sme si prichystali pohodlné sedenie a už sme sa pustili do programu, ktorý bol naozaj pestrý. Začali sme okolo siedmej. Sofia Slosarčíková nám svojou prezentáciou sprostredkovala posolstvo Dušičiek a Halloweenu a prešli sme k čítaniu strašidelných príbehov, ktoré sme sami napísali.

Aby sme v tej tme nezablúdili, v tvorivej dielni sme si vo dvojiciach vyrobili malé svietniky. Medzitým nám pani učiteľka chystala večeru, krvavé špagety. Takto posilnení sme sa po večeri rozdelili do dvoch skupín, hľadačov pokladu a hľadačov kužeľov v nočnej telocvični. Po výmene stráží, keď sme iba pri svetle sviečky v sprievode pani učiteľky Barbary konečne našli všetky indície v zákutiach školského areálu, poskladali sme mapu, objavili sme skryté poklady v sebe a našli sme všetky kužele ukryté v tajomnej telocvični s pánom učiteľom Richardom, zišli sme sa znova všetci v triede a pani učiteľka Miloslava nám čítala príbeh. Po ňom nám posledná indícia priniesla vytúžený poklad, bábovku upečenú z tekvice. Aby sme sa pred spaním nebáli, vymýšľali sme ešte vtipné príbehy zo strašidelných slov. Po sladkom vyhodnotení súťaží sme o polnoci konečne zaľahli.

V noci nás našťastie okrem chrápania niektorých jednotlivcov nezobudili žiadne iné desivé zvuky, až budíček o tri štvrté na sedem. Po raňajkách a uprataní tried sme sa už poctivo prichystali na tradičné vyučovanie.

Bol to skvelý večer a už teraz sa teším na ďalšie strašidelné čítanie.

Nevšedné stretnutie alebo virtuálna návšteva inej krajiny

Áno, čítate správne. Aj takto sa dá „cestovať“ do iných krajín sveta, spoznať nových ľudí a zistiť čosi o inej kultúre. Viac už v nasledujúcom článku.

Vzrušujúci zážitok

Našich žiakov je občas ťažké motivovať, preto my učitelia neustále hľadáme nové možnosti a spôsoby ako viesť výchovno-vzdelávací proces zaujímavejšie.

S kolegyňou Irynou Leshko sme nedávno objavili spôsob, ktorým možno premeniť vyučovaciu hodinu na vzrušujúci zážitok. V piatok 15. novembra 2019 sme so žiakmi prvého ročníka, ktorí študujú ruský jazyk, navštívili ukrajinskú strednú školu nachádzajúcu sa v Dnepropetrovskej oblasti na Ukrajine, konkrétne v Apostolovskom okrese (Apostolove). Precestovali sme veľa kilometrov, ale neboli sme ani trochu unavení. Naším dopravným prostriedkom bol totiž Skype. Prostredníctvom neho sme sa spojili s učiteľmi a žiakmi z mesta Ukrajinka.

Zaujímavý kvíz

Žiaci obidvoch škôl si spoločne zasúťažili v zaujímavom kvíze o Slovensku a Ukrajine. Kvíz vypracúvali s takou vervou, s akou sme ich doposiaľ ešte nikdy nevideli robiť školské úlohy. Body do celkového hodnotenia im pribúdali nielen za správne odpovede, ale aj za rýchlosť. Nesmierne nás teší, že viac než polovica súťažiacich odpovedala správne na všetkých 20 otázok.

Návšteva partnerskej školy prebiehala v priateľskom a veselom duchu. Zdalo sa nám však, že čas plynie akosi podozrivo rýchlo. 45 minút nám tentokrát ubehlo omnoho skôr než inokedy. Už teraz sa tešíme a nedočkavo čakáme na naše druhé Skype stretnutie.

Ked' informatika inšpiruje

Informatika nemusí učiť len to, ako sa ovláda počítač alebo ako sa tvoria tabuľky v Exceli. Informatika na našej škole je úplne iná. Zábavná a inšpiratívna. Presvedčte sa o tom v týchto dvoch článkoch.

Code Week EU – Európsky týždeň programovania

V októbri sa naša škola už tradične zapája do celoeurópskej aktivity Európsky týždeň programovania – Code Week EU. Nie je tomu inak ani v tomto kalendárnom roku. Tento rok je však predsa niečím výnimočným. Naša škola sa iniciatívne chopila príležitosti a prijala výzvu, ktorú vyhlásili organizátori súťaže – propagovať, povzbudzovať, motivovať, zapájať do tejto aktivity ďalšie školy a spolu s ďalšími projektovými partnermi splniť náročné kritéria na získanie certifikátu excelentnosti. Veríme, že budeme v tomto smere úspešní a podarí sa nám certifikát excelentnosti získať. Odbornou garantkou tohto podujatia na našej škole je PaedDr. Erika Petrašková, PhD.

Európsky týždeň programovania je nezávislá iniciatíva, ktorej cieľom je priblížiť každému programovanie a digitálnu gramotnosť zábavnou a pútavou formou. Počas októbrových dní sa spájajú žiaci a učitelia z celej Európy, aby sa dozvedali viac o programovaní a taktiež aj o algoritmickej mysli – zručnostiach, ako je otvorená spolupráca, tvorivosť a riešenie problémov.

Prečo sa naša športová škola pravidelne do Týždňa programovania zapája? Dôvodov je viacero:

1. Šírimo informácie o význame programovania.
2. Zvyšujeme záujem žiakov o programovanie a rozvíjanie digitálnej gramotnosti.
3. Nadväzujeme partnerské vzťahy s ďalšími školami.
4. Získavame podporu od iných organizátorov a učiteľov.
5. Zvyšujeme tak prestíž a kredibilitu školy.

Našími prvými účastníkmi Týždňa programovania v tomto roku boli žiaci Sekundy, ktorí pod vedením pani učiteľky Petraškovej vykonávali zaujímavé aktivity zamerané na rozvoj kreativity, riešenia problémov, kritického myslenia. Po prvýkrát mali možnosť vyskúšať si tvorbu programov pomocou vizuálnych príkazových blokov. Už vedia, že program je sada inštrukcií, ktorá hovorí počítaču, čo má robiť. Programátorská práca ich nadchla, pracovali s obrovským zaujatím. Užili si pri nej aj veľa zábavy.

Úspešní v celoštátnej súťaži iBobor

Krásny úspech dosiahli naši žiaci, ktorí sa pod vedením školskej koordinátorky PaedDr. Eriky Petraškovej, PhD. zapojili do informatickej súťaže iBobor. V kategórii Benjamíni bolo iba 22,8 % úspešných riešiteľov, teda necelá štvrtina súťažiacich. Priemer získaných bodov bol 37,86 (z 80); medián bol 37,37. Máme veľkú radosť z toho, že naši sekundáni – Filip Nemjo, Ema Baricová a Lucia Bogdaňová sa prebojovali medzi úspešných riešiteľov.

Filip Nemjo získal 58,68 bodov a dosiahol 91. percentil, tzn., že predbehol 91 % ostatných súťažiacich. Iba 9 % všetkých súťažiacich dosiahlo lepšie skóre ako Filip. Ema a Lucia získali zhodne 54,69 bodov a dosiahli 86. percentil, tzn., že iba 14 % súťažiacich v ich kategórii dosiahlo lepší výsledok.

V kategórii Kadeti bolo úspešných riešiteľov iba 28,3 %. Priemer získaných bodov bol 40,03 (z 80); medián bol 40,03. Veľmi nás teší, že naša terciánka Michaela Ižarová sa prebojovala medzi túto úzku skupinu úspešných riešiteľov. Získala 53,34 bodov a dosiahla 78. percentil.

Ďakujeme za vzornú reprezentáciu školy!

Naše ďalšie dobrodružstvá

Decembrové vydanie časopisu ELBACK Vám na predošlých stranách ponúklo prehľad tých najdôležitejších udalostí v škole. Mnohé z nich sú tradičné, iné zas úplne nevšedné. V nasledujúcich riadkoch sa však dočítate o niečom, čo na našej škole doposiaľ nebolo. Ide o projekt Erasmus alebo ďalší projekt zvaný DofE. Treticu noviniek v tomto školskom roku uzatvára Destská organizácia Fénix. Ak ste zvedaví, čítajte ďalej. Neoľutujete!

Projekt Erasmus

Rada by som Vám priblížila naše Erasmus dobrodružstvo v Maďarsku. V pondelok ráno, keď sme netrpezlivo čakali vo vestibule školy na odchod, hlavou nám vírili veru rôzne myšlienky. Bola to naša prvá mládežnícka výmena, a tak sme nevedeli, do čoho ideme a čo nás čaká. Po celom precestovanom dni sme sa konečne dostali na miesto, o ktorom sme doposiaľ ani nepočuli. Boli sme ubytovaní v malej dedinke Liptód na juhu Maďarska, s ani nie sto obyvateľmi. Na pár dní sa našim domovom stala zrekonštruovaná drevenica s trochu obmedzenými podmienkami, no malo to svoje čaro a nakoniec sa nám to aj zapáčilo.

Hneď na ďalší deň po výdatných raňajkách sme spoznali veľa nových ľudí z Poľska, Česka, Nemecka, Ruska a hostujúcej krajiny Maďarska. Venovali sme sa rôznym aktivitám na vzájomné spoznávanie sa, zapamätanie si mien a odstránenie bariér, pocitov strachu z neznáma medzi jednotlivými krajinami.

Najnáročnejší deň

Streda bola asi najnáročnejší deň, keďže sme prezentovali naše vedomosti o živote pred a po revolúcii v roku 1989 na Slovensku. Každá krajina detailne opísala vtedajšie revolučné udalosti, čo všetko im predchádzalo a zhodnotili, ako sa situácia politicky vyvíja až doposiaľ. Diskutovali sme na rôzne témy do neskorých nočných hodín.

Žijeme vo svete, za aký ľudia v novembri 1989 bojovali? Je demokracia v ohrození? Je možná jej náprava? Zaoberali sme sa otázkami populizmu na Slovensku, a tiež do akej miery sa mladí ľudia zaujímajú o svoje občianske povinnosti. Neraz sme čelili otázkam, na ktoré nebolo jednoduché odpovedať.

Téma projektu „How do we change regime“ bola náročná a vyžadovala intenzívnu prípravu, znalosť slovenských dejín a prehľad v domácej a zahraničnej politike. Vďaka pomoci pani učiteľky, ako aktívneho člena našej výpravy, však môžeme zhodnotiť, že sa nám úspešne darilo zastať si naše miesto a reprezentovať Slovensko v dobrom svetle.

Výlet do univerzitného mesta

Po dvoch dňoch vášnivých debát, prišiel konečne vytúžený „voľnejší“, deň. Čakal nás výlet do univerzitného mesta Pécs, kde sme dostali za úlohu robiť interview s miestnymi ľuďmi na tému Revolúcia v roku 1989 a veci s tým spojené. Okoloidúci nám ochotne odpovedali na pripravené otázky, dokonca sme vyspovedali nielen Maďarov, ale aj Američana a Nemcov, ktorí v Pécsi študujú. Ozvláštnené to bolo tým, že sme boli rozdelení do viacerých skupín, kde bol každý z inej krajiny. Po tom, čo sme úlohu splnili, nasledoval voľný program a mohli sme sa potúlať uličkami Pécsu.

Vo večerných hodinách sme sa plní nových zážitkov vracali späť do Liptódu. Nasledujúci deň sme sa opäť vrhli do práce, dali dohromady všetky zistené informácie a zostrihali videá, ktoré sa nám podarilo natočiť. Navzájom sme si tak vypočuli videá každej skupiny a názor ľudí na život pred a po revolúcii. V piatok sme dokončili posledné úpravy na našich projektoch a zakončili to vyhodnotením celého nášho účinkovania v Liptóde. Zistili sme, ktoré zručnosti sa nám podarilo rozvinúť a na čom ešte musíme do budúcnosti pracovať.

Medzinárodný večer

Pomedzi skupinovú aktivitu, workshopy a diskusné príspevky počas dňa sa každý najviac tešil na večerný program, takzvaný medzinárodný večer, kde každá krajina ukázala – „čo ponúka“. Samozrejme, nemôžeme nespomenúť našu obľúbenú časť, a to, ochutnávku jedál každej krajiny. Taktiež sme mali možnosť vyskúšať si napiecť tradičnú štrúdlu. Veru, môžete nám len závidieť, aká bola výborná.

Na záver nám neostáva nič iné len zhodnotiť, že projekt bol pre elbácku skupinu úspešný. Otvorili sa nám nové obzory – ako vidíme svet okolo nás, a rovnako pohľad na potrebu angažovania sa v občianskych povinnostiach. Po celý týždeň sme absolvovali rozličné aktivity, zamerané na spoznávanie nových ľudí, priblíženie sa ich kultúram, ale predovšetkým sme sa venovali vybraným politickým otázkam. Priznávame, že v téme politiky sme nováčikovia, no popasovali sme sa s ňou najlepšie, ako sme vedeli.

PodĎakovanie

Počas celého týždňa sme sa naučili veľa nového, cez kultúrne uvedomenie, akceptovanie rozdielov a jedinečnosti iných kultúr, no a nepochybne akceptovanie a inšpirovanie sa unikátnymi osobnosťami všetkých účastníkov. Sme nesmierne radi, že sme sa niečoho takého mohli zúčastniť a určite by sme si to rady zopakovali. Bol to skvelý zážitok, ale aj motivácia zlepšovať sa v cudzom jazyku.

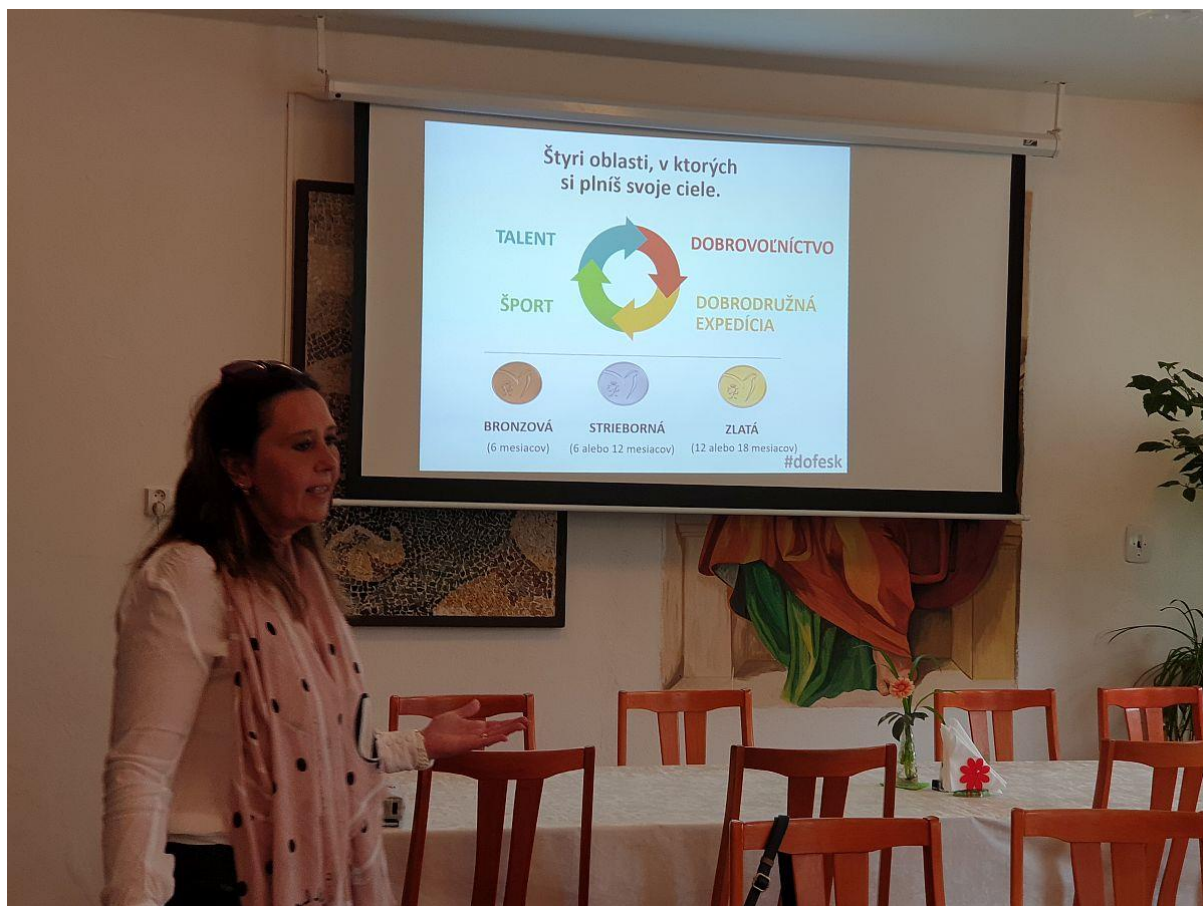
Ďakujeme našej škole a vedeniu SSSŠ ELBA za možnosť zúčastniť sa tak zaujímavého projektu. No a samozrejme ďakujeme našej energetickej pani učiteľke Vozarskej, že do toho išla s nami a pomáhala, ako sa dalo, lebo by sme to bez nej tak ľahko nezvládli.

Ema Šándorová, 3. A

Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu

Dňa 25. 9. 2019 sa v jedálni školy stretli žiaci 1. – 3. ročníkov s projektovou manažérkou Mgr. Vierou Voľanskou a vedúcimi programu DofE, Mgr. Ivetou Oreničovou a Mgr. Máriou Sabolíkovou. Cieľom seminára bolo rozšíriť DofE komunitu aktívnych a inšpiratívnych osobností, ktorých je už po celom Slovensku vyše 600.

Hľadáš odpovede na otázky typu čo by si chcel robiť? Kam by si chcel ísť? Kým by si chcel byť? Tak si na správnej strane vianočného vydania Elbacku. Tu ti predstavíme program Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu (DofE), ktorý ti pomôže preskúmať, kým si a objaviť, kým by si raz mohol byť. Ponúkame ti spoznať bližšie rozvojový program ak máš od 14 do 24 rokov. DofE funguje vo vyše 140 krajinách a má vyše 60-ročnú históriu. Získaj aj ty medzinárodné ocenenie, ktoré Ti pomôže dostať sa na zahraničnú univerzitu či nájsť si vysnívanú prácu. Stačí si vymyslieť a splniť 3 výzvy a to v oblasti talentu, športu a dobrovoľníctva. A popri tom všetkom zažiješ nezabudnuteľnú expedíciu so svojimi kamarátmi. Za tvoje úsilie ťa DofE odmení bronzovou, striebornou a napokon aj zlatou cenou, ktorú ti odovzdá samotná prezidentka Slovenskej republiky. Ak si sa ešte nerozhodol a váhaš tak ťa možno oslovia tvoji spolužiaci, ktorí sa už stali členmi a plnia si svoje výzvy. Prečítaj si, čo ich inšpirovalo zapojiť sa a v čom všetkom sa rozhodli zlepšovať.

Bartolomej Giňa

Pre účasť v tomto medzinárodnom programe som sa rozhodol hlavne z toho dôvodu, že mám rád dobrodružstvo, nových ľudí a nové zážitky.

Mojím hlavným cieľom, ktorý si plním prostredníctvom DofE je karate. Momentálne mám modrý opasok a chcem dosiahnuť hnedý opasok počas nasledujúcich šiestich mesiacov.

Damian Gáll

Súčasťou DofE som sa stal kvôli tomu, že sa rád prekonávam a tiež preto, že mám rád adrenalínové športy.

Baví ma potápanie. Momentálne sa potopím do hĺbky 10 m. Verím, že práve účasť v tomto programe ma motivuje a počas nasledujúcich šiestich mesiacov sa mi podarí potopiť do hĺbky 20 m.

Nina Podracká

Už dnes myslím na svoju budúcnosť a preto som sa prihlásila aj do DofE. Verím, že vďaka tomuto oceneniu sa mi otvoria dvere do sveta a budem mať väčšie možnosti pri výbere vysokoškolského štúdia nie len u nás ale aj v zahraničí.

Dlhodobu sa venujem kickboxu. No napriek tomu sa chcem stále zlepšovať a mojou najväčšou prioritou je zlepšiť si svoju fyzickú aktivitu pravidelným behom. Účasť v DofE mi pomáha, aby som bola vytrvalá a zúčastnila sa tak viacerých národných a medzinárodných súťaží.

Tamara Sabolová

Chcem pracovať na sebe, robiť radosť iným, mať dobrý pocit zo seba a verím, že práve DofE mi v tomto pomôže.

Robí mi radosť, keď môžem pomáhať iným. Z tohto dôvodu som si v tomto programe zvolila ako hlavnú aktivitu dobrovoľníctvo. Počas tohto projektu ale určite aj mimo neho by som sa chcela aktívne zúčastňovať aktivít detskej organizácie Fénix *(poznámka redakcie ☺ o tejto organizácii sa dozviete na ďalšej strane).*

Vratko Kollárčik

Súčasťou Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu som sa chcel stať z niekoľkých dôvodov. Chcem spoznávať nových ľudí, rozvíjať svoj talent a pomáhať ľuďom v zlej situácii a práve cez tento program môžem robiť všetky tieto veci naraz.

Navštevujem športovú školu, preto aj svoju hlavnú aktivitu som si vybral z oblasti športu. Aktívne sa venujem florbalu. Mojím cieľom je zlepšiť si zručnosť v tomto športe. Momentálne trafím 10 striel z 10 do prázdnej bránky a po šiestich mesiacoch verím, že sa mi podarí trafiť 10 striel z 10 do bránky už aj s brankárom.

Mgr. Mária Sabolíková, koordinátor miestneho centra DofE

Detská organizácia FÉNIX

Táto organizácia vznikla 5. apríla 1991 ako občianske združenie detí, mládeže a dospelých s cieľom pomáhať deťom a mladým ľuďom zmysluplne využívať svoj mimoškolský čas.

Hlavným cieľom organizácie je vytvárať deťom a mládeži podmienky na aktívne, obohacujúce a prospešné trávenie voľného času. Naším zámerom je pomáhať deťom a najmä mladým ľuďom, aby sa naučili využívať svoj voľný čas pre dobro všetkých naokolo i pre napredovanie seba samých. Snažíme sa nielen pomôcť našim mladým členom pripraviť sa na svet, aký bude, ale aj vznietiť v nich záujem a snahu osobne sa podieľať na tvorení sveta, v akom by chceli žiť, a tiež pomôcť im získavať schopnosti a skúsenosti, ktoré na to budú potrebovať.

Fénix má svoje hodnoty, ktoré sú spoločné všetkým členom:

- PRAVDA – hovoriť a číť si pravdu a česť nadovšetko
- PRACOVITOSŤ – vážiť si prácu svoju i prácu iných
- PRIATEĽSTVO – byť priateľom všetkých ľudí
- POZNANIE – chcieť sa učiť a veľa vedieť
- PRÍRODA – chrániť prírodu a učiť sa v nej žiť
- DOBROČINNOSŤ – nezištne pomáhať všetkým, čo sú v núdzi
- VERNOSŤ – som verný svojmu národu a som hrdý, že žijem na Slovensku

Členom sa môže stať jednotlivec alebo celý záujmový kolektív, dokonca aj iná podobná organizácia. Každý člen má práva i povinnosti, ktorých si je vedomý. Na našej škole Fénix zastrešujú Mgr. Viera Voľanská a PaedDr. Miriam Berezovská.

Viac o tejto organizácii sa môžete dozdieť na nasledujúcej stránke:
<https://www.do-fenix.sk/kto-sme/o-fenixe/>

Späť k Vianociam – Tri decembrové „naj“

V kalendári je množstvo krásnych mien. V nasledujúcich riadkoch sa dočítate o troch významných decembrových menách, s ktorými sú späté rôzne legendy a tradície.

Barbora – 4. 12.

Svätá Barbora sa narodila v 3. storočí v rodine bohatého kupca, odmietla sa vzdať kresťanstva, bola umučená a nakoniec zomrela. Na jej sviatok chodievali ženy v bielom a rozdávali deťom darček. Poslušným sladkosti a neposlušným metličku.

V predvečer sviatku chodievali po dedinských domoch „barborky“. Boli to ženy a dievčatá zahalené do bielych šiat so šatkou na tvári, aby ich nebolo poznať. Výnimočne boli oblečené za mníšky alebo mali rozpustené vlasy a venček na hlave.

Dodnes sa zachoval zvyk rezať v tento deň vetvičky čerešní, ktoré vo váze rozkvitli presne na Štedrý deň. Vetvičky

si dievčatá dávali za pás na polnočnej. Mládenec, ktorý si vetvičku od dievčaťa zobral, dal si ju za klobúk a takto jej vyznal lásku. Iná zvyklosť hovorí, že dievčatá dali každej vetvičke meno niektorého chlapca a verili, že si vezmú toho, pri mene ktorého ako prvá vetvička rozkvitne.

Mikuláš – 6. 12.

Sviatok svätého Mikuláša - 6. decembra sa už odpradáвна spájal s vierou v bohatstvo. Obchodníci v ten deň radi uzatvárali zložité obchody. Niekde sa považoval za patróna šťastného manželstva, modlievali sa k nemu slobodné dievčatá, túžiace po ženíchovi.

Okolo Mikulášovej osoby sa zachovalo najviac zvykov súvisiacich s jeho obdarovaním všetkých detí. V predvečer sviatku navštevuje muž s bielou bradou deti a nadeľuje im sladkosti, ale ich aj dobrotivo karhá. Prv mal Mikuláš aj početný sprievod, ktorý tvorili maskované postavy, neskôr sa zredukovali na anjela a čertov.

Lucia 13. 12.

V našej tradícii sa objavuje Lucia skôr ako tajomná bytosť, čo je v protiklade so zvykmi v západnej Európe, kde sa konajú lampiónové sprievody a Lucia vystupuje ako nevesta oblečená do dlhého bieleho odevu, na hlave s vencom s horiacimi sviecami. Na Slovensku pretrvalo ľudové prežívanie tohto dňa. Nadovšetko bolo treba odháňať zlé, démonické sily, čo sa ešte viac zmocňovali bieleho dňa. Stoj, čo stoj sa im mali zabráňovať prístupové cesty do príbytkov. Na tento cieľ ľudia využívali čo najväčší buchot a lomozenie. V ten deň sa odvšadiaľ ozýval rámus, buchotanie i vresk. Chlapci a mládenci hádzali staré hrnce a črepy do vrát i dverí na maštaliach, hrmotalo sa nádobami, čo sa našli na smetiskách. Zlé sily sa mali takéhoto buchotu zľaknúť a utekať pred náporom čudessných a nezvyčajných zvukov.

Tento deň bol čas priaznivý pre čary, preto sa v tento deň robievali aj ľúbostné veštby.

Článok bol použitý z nasledujúceho zdroja: <https://slovenske-zvyky.webnode.sk/>

Predvianočné vyzvedačky od žiakov

Aj tento rok k nám v septembri zavítali noví žiaci. Keďže nám záleží na tom, ako sa u nás naši nováčikovia cítia, opýtali sme sa ich na prvé dojmy zo školy a spolužiakov. Taktiež nás zaujímala motivácia toho, prečo prišli študovať práve k nám na ELBU.

Blíži sa čas Vianoc, preto nechýbali ani povinné vianočné otázky. Svoje názory, pocity a dojmy nám povedalo mnoho prvákov, do tohto vianočného čísla časopisu sme vybrali len niektorých z nich. Ostatných sa môžete zo zvedavosti opýtať vy sami.

Prečo si prišla/prišiel na túto školu? Pretože ma baví šport

Čo sa ti najviac páči na tejto škole? Páči sa mi, že máme dost' športových hodín.

Ako tráviš vianočné sviatky? Budem doma s rodinou, pôjdeme k babke a po Vianociach ideme do Tatier.

Čo by si chcel/a nájsť pod vianočným stromčekom? Nič veľké nechcem, zišiel by sa mi však nový počítač.

Simona Hvizdošová

Prečo si prišla/prišiel na túto školu? Pretože sa chcem vo svojom živote venovať športu.

Čo sa ti najviac páči na tejto škole? Páči sa mi, že tu môžem športovať a zdokonaľovať sa.

Ako tráviš vianočné sviatky? S rodičmi a rodinou.

Čo by si chcel/a nájsť pod vianočným stromčekom? Športovú súpravu, nové kopačky a nejaké oblečenie.

Tomáš Vysočan

Prečo si prišla/prišiel na túto školu? Asi ako mnohí spolužiaci – aby som mohla športovať.

Čo sa ti najviac páči na tejto škole? Máme dobrých učiteľov a spolužiakov a škola je vo všeobecnosti zaujímavá.

Ako tráviš vianočné sviatky? Teším sa, že pôjdem domov na

Ukrajinu a budem s rodinou.

Čo by si chcel/a nájsť pod vianočným stromčekom? Stačia mi sladkosti.

Yulia Hrytsa

Prečo si prišla/prišiel na túto školu? Prišiel som na túto školu kvôli kulturistike a fitnessu.

Čo sa ti najviac páči na tejto škole? Najviac sa mi páči posilňovňa, do ktorej chodievame cvičiť.

Ako tráviš vianočné sviatky? Budem oddychovať a pozerať rozprávky.

Čo by si chcel/a nájsť pod vianočným stromčekom? Ani veľmi neviem, možno oblečenie.

Dávid Gábriš

Teraz Vám ponúkame odpovede žiačok, ktoré nechceli byť menované, ale chceli sa s Vami podeliť o svoje dojmy a zážitky z prvých školských mesiacov.

Prečo si prišla/prišiel na túto školu? Počula som, že je tu „fest“ dobre ☺ a že je tu super zábava, rovnako ako aj fajn ľudia. Od sesternice som sa dopytala aj to, že sú tu dobrí učitelia.

Čo sa ti najviac páči na tejto škole? Najviac sa mi páčia asi školské akcie a šport.

Ako tráviš vianočné sviatky? Trávim ich s rodinou, ale aj s kamarátmi, na ktorých mi záleží.

Čo by si chcel/a nájsť pod vianočným stromčekom? Oblečenie, veci na atletiku a jazdenie.

Prečo si prišla/prišiel na túto školu? Lebo sa chcem venovať športu a milujem fitness.

Čo sa ti najviac páči na tejto škole? Môj frajer.

Ako tráviš vianočné sviatky? Väčšinou spím a trávim čas s rodinou. A jem koláče.

Čo by si chcel/a nájsť pod vianočným stromčekom? Konkrétne to povedať neviem. Ale určite by som si priala svätý pokoj ☺

Prečo si prišla/prišiel na túto školu? Aj kvôli športu, aj kvôli kolektívu.

Čo sa ti najviac páči na tejto škole? Veľa hodín, kde môžem športovať, hlavne ma baví cvičenie v posilňovni.

Ako tráviš vianočné sviatky? S rodinou a kamarátmi. Vianočné sviatky s rodinou sú na nezaplatenie.

Čo by si chcel/a nájsť pod vianočným stromčekom? Nejde ani o darčeky, ale o to, že som s rodinou. Nejaká drobnosť však určite poteší.

Milí noví spolužiaci, musíme uznať, že nás veľmi zaujali Vaše odpovede. Dozvedeli sme sa, že sa vám pozdáva naša rodinná atmosféra školy a taktiež si pochvaľujete aj prístup našich milých učiteľov. Neprekvapuje nás, že ste tu prišli kvôli športu, na druhej strane nás však teší, že sa Vám tu páčia aj ostatné veci, ktoré táto škola ponúka.

Sme radi, že vianočný čas budete tráviť s rodinou a blízkymi. Na leňošenie počas dlhých zimných večerov vám svoje tipy dáme na nasledujúcich stránkach časopisu. Všetkým vám želáme, aby ste dostali darčeky, aké si želáte. Ježiškovi však za vás písať nebudeme, preto to radšej sprostredkujte vašim rodičom.

Krásne Vianoce všetkým želajú členovia Žiackej školskej rady pri Súkromnej strednej športovej škole ELBA.

Vianočné recepty

Citrónové kolieska

Suroviny:

500 g hl.muky, 130 g práškoveho cukru, 370 g masla alebo rastlinného tuku, 3 žĺtky, šťava a kôra z dvoch citrónov, kyslý lekvár

Postup:

Z múky, cukru, tuku, žĺtkov, citrónovej šťavy a postrúhanej citrónovej kôry zamiesime cesto. Na doske posypanej múkou ho vyválkame, okrúhlou formičkou povykrajujeme kolieska, dáme na slabo vymastený plech a upečieme. Upečené spojíme kyslým lekvárom a posypeme práškovým cukrom.

Medové koláčky

Suroviny:

650 g polohrubej múky, 300 g práškoveho cukru, 2 čajová lyžička jedlej sódy, 1 čajová lyžička klinčekov, postrúhaná citrónová kôra, 8 polievkových lyžíc horúceho medu, 3 vajcia, mandle

Postup:

Do múky preosejeme cukor, pridáme jedlú sódu, potlčené klinčky, postrúhanú citrónovú kôru a s horúcim medom, tromi žĺtkami a dvoma bielkami urobíme cesto (tretí bielok použijeme na potretie). Cesto vyvaľkáme na hrúbku 0,5 cm, vykrojíme rôzne tvary, potrieme ich rozšľahaným bielkom a upečieme v rúre predhriatej na 200 °C.

Zázvorníky

Suroviny:

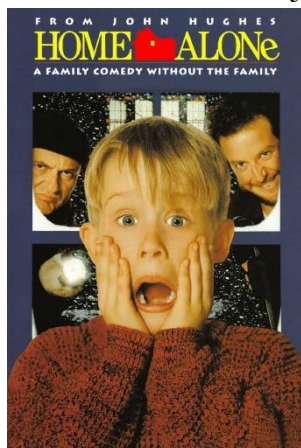
2 vajcia, 2 žĺtky, 250 gramov práškoveho cukru, 250 gramov hladkej múky, 1 polievková lyžica zázvoru

Postup:

Vajcia, žĺtky a práškový cukor šľaháme vo vodnom kúpeli, pokiaľ zmes nezhustne. Potom ju odstavíme a šľaháme tak, aby vychladla. Po častiach pridáme hladkú múku s mletým zázvorom. Dobre premiešame, cesto zľahka rozvaľkáme na tenký plát, formičkou vykrojíme zázvorníky, dáme na vymastený plech a necháme cez noc v chlade odpočívať. Na druhý deň pečieme v mierne vyhriatej rúre. Majú mať povrch lesklý a vnútro duté.

Šestica na dlhé zimné večery

Dlhé zimné večery máme na vianočných prázdninách asi najradšej. Prinášajú so sebou ničnerobenie a leňošenie. Tento rok si ho môžete spríjemniť niektorými z vybraných filmov. Našli ste medzi nimi aj svoj obľúbený vianočný film?

Sám doma

Láska Nebeská

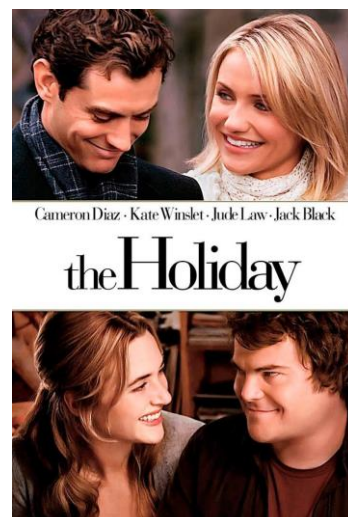
Orient Express

Vianočná koleda

Grinch

Prázdniny

Tichá noc, svätá noc – Ako to celé vlastne bolo?

Tichá noc, svätá noc je jedna z najznámejších kolied. Po prvýkrát ju uviedli arnsdorfský učiteľ a organista Franz Xaver Gruber a kaplán Joseph Mohr v kostole sv. Mikuláša v Oberndorfe pri Salzburgu 24. decembra 1818.

Text piesne napísal Joseph Mohr už roku 1816 vo farnosti Mariapfarr. Franz Xaver Gruber skomponoval pred Vianocami 1818 k jeho básni melódiu. Pieseň sa okamžite stala veľmi populárnou, hoci bola prvýkrát predstavená len v sprievode gitary. Dnes je preložená do 300 jazykov a nárečí. Stille-Nacht-Kapelle (*Kaplnka Tichej noci*) v Oberndorfe je dnes turistickou atrakciou.

Joseph Mohr mal krásny hlas a už v dvanástich hral na husliach a spieval v univerzitnom kostole. Po štúdiu teológie a vysvätení za kňaza sa stal kaplánom v Oberndorfe. Tu sa zoznámil s Franzom Gruberom, ku ktorému mal veľmi blízko. Joseph Mohr bol voľnomyšlienkar a svojím správaním popudzoval predstaveného. Ten do Salzburgu posielal sťažnosti, že sa nespráva ako slušný kňaz, že spieva po nociach v krčme (a nielen cirkevné piesne) a vtipkuje so ženami.

Gruber, ktorý v Oberndorfe vypomáhal ako organista, bol jedným z mála, ktorý mu rozumel. Možno aj preto, že pochádzali z rovnakých pomerov. Pri jednom z rozhovorov Joseph ponúkol Franzovi text pesničky, ktorý napísal pred dvoma rokmi. Požiadal ho, aby mu k nej skomponoval hudbu. Chcel originálnu pieseň, ktorú by mohol hrať na svojej obľúbenej gitare. Nadšený Franz mu ešte v ten večer dal do rúk noty.

Koleda Stille Nacht, heilige Nacht zaznela prvýkrát 24. decembra 1818 v kostole svätého Mikuláša v Oberndorfe, vzdialenom od Arnsförgu desať kilometrov. Farár bol jej textom a melódiou taký nadšený, že ju zakomponoval do vianočnej bohoslužby.

*Tichá noc, svätá noc
Tichá noc, svätá noc, nežná tvár, lásky žiar
božsky rozsieva v jasličkách tam,
bije záchranná hodina nám
v svojom zrození Boh, Syn,
Ježiško, láska, Boh, Syn.*

Článok bol použitý z nasledujúceho zdroja:

<https://cestovanie.pravda.sk/mesta/clanok/414080-ticha-noc-vznikla-nahodou-pozrite-sa-do-jej-rodiska-arnsdorfu/>

Nazrime do iných kútov sveta

Vianoce neoslavuje každý rovnako, predsa v nich máme určité spoločné črty. Nazrime do iných kútov sveta a vychutnajme si atmosféru Vianoc iných kultúr.

Vianočná Viedeň

Pomaly sa stáva tradíciou, že Elbáci každý rok využijú predvianočné obdobie na návštevu a prehliadku nejakého zahraničného mesta. Tento rok sme si v predvečer Mikuláša vybrali práve Viedeň. Skoré vstávanie, zima a dlhá cesta nás síce vyčerpali, no milá pani sprievodkyňa nás dokázala zaujať pútavou prehliadkou historického mesta. Zaujalo nás, koľko pamiatok a krásnych nádvorí vo svojom jadre ukrýva Viedeň. Dokonca i v obyčajných uliciach sa snúbi história s modernými architektonickými skvostami a inšpiratívnymi obchodnými domami. Veľmi sa nám páčila vianočná výzdoba v celom meste.

Pravú zimnú atmosféru dotváralo klzisko v srdci mesta. Vianočné trhy, ktoré sme videli vo Viedni, v nás zanechali najlepší dojem spomedzi miest, ktoré sme navštívili po minulé roky. Za zaujímavý zážitok tiež považujeme jazdu metrom, ktoré je v našom okolí zriedkavé. Cesta domov sa nám síce kvôli defektu kolesa autobusu o čosi predĺžila, ale nadránom sme už boli bezpečne doma a po krátkom spánku nás v škole čakal Mikuláš a Deň otvorených dverí.

Vianočná Viedeň, ako aj každé veľké európske mesto, má svoje čaro a veríme, že punč na námestí Rathausplatz si znova niekedy naplno vychutnáme.

Tonka Šimková a Nika Verčimáková zo IV. A

Zaujímavé vianočné zvyky vo svete

Ukrajina

Vianoce našich východných susedov sa nelíšia len tým, že ich majú až 6. januára, ale tiež výzdobou. Na Ukrajine je totiž tradíciou zdobiť vianočné stromčeky umelou pavučinou. Zvyk vychádza z legendy o vianočnom pavúkovi. Toho, kto ho na svojom stromčeku nájde, čaká šťastie. Iná legenda hovorí o tom, že pavúk zdobil svojou pavučinou stromček v chudobných rodinách, ktoré si nemohli dovoliť klasickú výzdobu. Keď celá rodina na Štedrý večer spala, pavučiny sa premenili na strieborné a zlaté nite.

Rakúsko

Už niekoľko týždňov pred Vianocami Rakúšania pripravujú ručne vyrábané ozdoby na stromček, či už ide o slamienky, orechy, či sušené ovocie. Rovnako sa každý člen rodiny snaží zhotoviť aspoň jeden darček vlastnými rukami. Udržiavajú aj domácu výrobu jasličiek a betlehemov, ktoré sa v rodinách dedia a pod vianočným stromčekom ich teda majú až niekoľko. V Rakúsku, ale aj u nás je zaužívané, že na deň svätej Barbory odrežú halúzku z čerešne, ktorá sa dá do vázy, a ak do Vianoc rozkvitne, prinesie šťastie a nádej v dobré manželstvo.

Bielorusko

Tradičným zvykom bieloruských slobodných žien počas Štedrého dňa je položiť pred seba kôpku kukurice a vypustiť kohúta. Ku ktorej žene kohút príde, tá sa najbližšie do roka vydá.

Nórsko

Podľa nórskej tradície sa 24. december spája s príchodom zlých duchov a čarodejníc. Aby sa pred nimi ľudia ochránili, všetky metly vo svojej domácnosti starostlivo ukryjú na ťažko dostupné miesto, aby im ich strigy nebodaj neodniesli. Úderom 17. hodiny sa začína slávnostná večera, ktorá je skutočne nezvyčajná. Podáva sa ovsená kaša, v ktorej je jediný oriešok. Kto ho dostane na tanier, bude mať šťastie na celý rok.

Švédsko

Podľa vzorov na vianočných svetoch by sa dalo povedať, že tradičným zvieratkom v severských krajinách je sob. Vo Švédsku je to skôr koza Gävle Yule, vyrobená zo slamy a ozdobená červenou stužkou.

Jej úlohou v domácnostiach je ochraňovať vianočné darčeky pod stromčekom. Darčeky tu nerozdáva Ježiško, ani Santa Claus, ale netradične starý hrbatý trpaslík Jultomte, sprevádzaný pomocníkom Julnussarom, ktorý vhadzuje darčeky oknom. Rozdávanie darčiekov vo Švédsku sa takisto spája s veselou a zaujímavou tradíciou známou ako Julklapp. Julklapp v švédštine znamená vianočný darček,

doslova to však znamená „vianočné zaklopanie“. Tento názov je veľmi trefný, pretože úlohou vianočného posla je zaklopať na dvere, odovzdať darček a utiecť bez toho, aby bol odhalený. Tu však zábava nekončí. Takýto darček je spravidla zabalený v mnohých vrstvách baliaceho papiera (pokojne aj v dvadsiatich), takže obdarovaný sa s jeho odbaľovaním natrápi.

Fínsko

Darčeky nosí Joulupukki, sme Vám už prezradili. Teraz však prišiel čas na to, aby sme vám objasnili význam tohto mena. V doslovnom preklade z finčiny to znamená „Vianočný cap“. Nie je preto ničím zvláštnym, ak vo Fínsku počas Vianoc natrafíte na ľudí v kostýme capa. Samotný Joulupukki sa však výzorom veľmi nelíši od známeho Santa Clausa.

Írsko

V krajinách, kde darčeky nosí Santa Claus, je tradíciou, že deti mu pri stromčeku nechajú sušienky a pohár mlieka. V Írsku si však tento zvyk trochu prispôbili - Santovi nechávajú koláč s mletým mäsom, tzv. mince pie a fľašu írskeho piva Guinness. Okrem toho majú ešte jednu milú tradíciu - v najväčšom okne v dome nechávajú vysokú, hrubú sviečku, ktorá horí celú noc. Je symbolom na privítanie Márie a Jozefa.

Estónsko

Ľudia v Estónsku veria, že prvý človek, ktorý na Vianoce vstúpi do ich domu, ovplyvní celý nasledujúci rok rodiny. Traduje sa, že ak prah domu ako prvá prekročí žena alebo muž so svetlými či ryšavými vlasmi, rodine prinesie nešťastie. Naopak, vítaný je čiernovlasý muž alebo muž s tmavými hnedými vlasmi. Ten rodine prinesie šťastie, pohodu a úspechy.

Island

A keď už sme pri Santa Clausoch, na Islande takéhoto pána nemajú iba jedného, ale je ich rovno trinásť! Po islandsky sa volajú Jólasveinar. Taktiež sa traduje, že kto na Vianoce nedostane nový kus oblečenia, toho zje tzv. vianočná mačka.

Španielsko - Katalánsko

Oblúbenou súčasťou vianočných tradícií v Katalánsku je Tió de Nadal – asi 30-centimetrové poleno, ktoré si domáci ozdobia a položia na zem. Od 8. decembra, teda od sviatku Nepoškvrneného počatia Panny Márie, sa musia deti o drevo vzorne starať, udržiavať ho v teple, kŕmiť ho ovocím a jedlom zo svojho taniera. Inak nedostanú žiadne sladkosti. Poleno sa po skončení Vianoc zvykne páliť, aby zo seba „vyprázdnilo“ všetky nahromadené dobroty. Popol z polena sa zvykne rozptyľovať na polia, aby bola pôda úrodná. Deti 25. decembra poleno bijú palicami, aby im prinieslo malé drobnosti. Tió de Nadal je obdobou nášho svätého Mikuláša. Na rozdiel od našich Vianoc, nosia deťom v Katalánsku vianočné darčeky Traja králi.

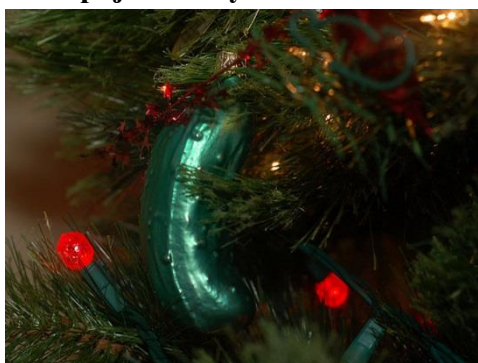

Taliansko

Viete si predstaviť, že by na Slovensku nenosil darčeky milý Ježiško, ale ježibaba? Nuž, stačí počas Vianoc navštíviť neďaleké Taliansko. Darčeky tam totiž nosí striga s menom La Befana, ktorá lieta nad krajinou a podľa zásluh zhadzuje darčeky do domov. Dobrým deťom vždy zhodí krásny darček, po ktorom túžia, no zlé deti sa dočkajú iba uhlia. Zaujímavosťou je ešte fakt, že La Befana nad Talianskom nelietala 24. decembra, ale až v noci z 5. na 6. januára. Hovorí sa aj, že namiesto pohára mlieka je jej lepšie pripraviť na občerstvenie pohárik vína.

Spojené štáty americké

V USA je zvykom na Štedrý deň, keď jeden z rodičov ukryje na vianočný stromček uhorku, ktorá dokonale splynie s farbou jeho vetvičiek. Dieťa, ktoré na ďalší deň nájde túto uhorku ako prvé, dostane od Santa Clausa jeden darček navyše. Zvyk tradície s uhorkou ukrytou na vianočnom stromčeku sa pripisuje situácii z čias americkej občianskej vojny, keď zajatý John C. Lower na Štedrý večer prosil svojich nepriateľov o kúsok jedla. Aby im zajatec nezomrel od

hladu, strážca jeho prosbe vyhovel a daroval mu kyslú uhorku.

John C. Lower po návrate zo zajatia začal každoročne ukrývať na stromček nakladanú uhorku, ktorá mu počas hladovania v zajatí zachránila život.

Kanada

Tradičným zvykom v Kanade je usporiadať párty, na ktorej sa pečú sušienky. V jednom dome sa zide viacero rodín, príbuzných a kamarátov, pričom každý donesie svoj vlastný recept na sušienky, ktoré počas celého večera pečú. Na záver si tieto chrumkavé sušienky vzájomne vymenia a každý odchádza z mixom, ktorý si môže počas Vianoc vychutnávať.

Venezuela

Vo Venezuele patria vianočné oslavy medzi jedny z najpestrejších na svete. Vďaka veľkej popularite ohňostrojev je okrem ulíc a domovov farebná aj obloha. Keďže v Južnej Amerike nie sú jedličky ani borovice bežnou súčasťou lesov, v domácnostiach prevládajú umelé stromčeky. Vo Venezuele sa dokonca koná jeden naozaj ojedinelý zvyk. Týždeň pred Vianocami sa skoro ráno stretávajú rodiny a priatelia, aby sa zúčastnili tradičnej jazdy na kolieskových korčuliach na vianočné bohoslužby. V Caracase, hlavnom meste Venezuely, sú uzatvorené cesty už od 16. decembra. Dôvodom je bezpečnosť, pretože ľudia si cestu na ranné bohoslužby spestrujú aj jazdou na bicykli.

Spracovala Mgr. Zuzana Petreková

Bodka na záver

Naši nováčikovia sa Vám už predstavili na predošlých stranách nášho decembrového vydania. Teraz sa Vám jedna žiačka predstaví trochu inak – formou beletrizovaného životopisu.

To som ja

Všetko sa to začalo pred pätnástimi rokmi v jeden teplý letný večer v sninskej nemocnici. Na svet prišlo jedno malé modrooké dievčatko. Kto to bol? Ja. Volám sa Stanka a toto je môj príbeh.

Bola som už druhé dieťa v našej rodine a zd'aleka nie posledné. Meno som dostala po mojom ockovi, ako aj väčšinu jeho „dobrých“ vlastností. Prvé dva roky môjho života boli celkom pokojné, nič významné sa nedialo. Ale potom sa mi narodil ďalší brat a malá Stanka musela ísť do škôlky. Keďže som tam bola najmenšia a aj najmladšia, tak si ma tam väčšinu času nikto nevšímal a mne to neprekážalo. Ďalších pár rokov môjho života zbehlo ako voda a zrazu ma čakal nástup do školy. Bola som veľmi šťastná. Vtedy som ešte netušila, čo to znamená, teraz to už, bohužiaľ, viem. Presne deň pred nástupom sa mi do vlasov zamotala žuvačka a ja som sa musela dať ostrihať. Bolo to pre mňa strašné, ale inak to nešlo. Prvý stupeň na základnej som nenávidela. Nebolo tam veľa ľudí, ktorých by som mala rada a ktorí by mali radi mňa. Avšak v treťom ročníku som nastúpila do mestského športového klubu. Začala som hrať volejbal a veľmi ma to naplňalo. Pri športe som bola vždy šťastná.

Po nástupe na druhý stupeň začal byť môj život ako tobogan. Šialený. Našla som si veľa kamarátov, ktorí mali rovnaké zmýšľanie ako ja, moja krv, ľudí, ktorí mi rozumeli ako nikdy predtým. Naša spoločná cesta sa začala v šiestej triede, keď sme spolužiaka zatvorili do skrine a nechali ho tam celý deň. Takto sa nám to ťahalo až do deviatky. Vždy sme robili problémy, ale nikdy na to nik neprišiel.

Pred koncom deviateho ročníka sme sa všetci akosi upokojili. Začali sme život brať vážne, uvedomili sme si, že pred nami je ešte kus cesty, ktorý musíme zvládnuť sami. Začala sa príprava na Monitor 9 a prijímacie skúšky na stredné školy. Všetci sa pripravovali inak, tvrdo pracovali, učili sa. No ja som to zobrala po svojom. Povedala som si: „Načo sa učiť na niečo, čo má ohodnotiť moje vedomosti od prvého ročníka až doteraz, predsa len musím niečo vedieť, no nie?“ A tak som sa až tak veľmi neučila. Všetko som brala s ľahkosťou a moji spolužiaci sa čudovali, že sa vôbec nebojím. Ved' som predsa nemala čoho.

Moje rozhodnutie, kam na strednú školu, bolo od začiatku jasné. Športová škola – môj sen. Vždy som mala rada šport, a to predovšetkým volejbal. A preto som viac trénovala, ako sa učila. V deň prijímacích skúšok mi bolo neskutočne zle, nič som nejedla a strašne som sa triasla. Ale snažila som sa, nemohla som to pokašľať, toto bola jediná šanca. Aj keď som nemala všetko na plný výkon, zvládla som to. Prijali ma a to bol najšťastnejší moment v mojom živote.

Dni plynuli ďalej, konečne bolo po skúškach a zrazu sa dostavil ďalší úspech. Môj tím postúpil na majstrovstvá Slovenska. S dievčatami sme celý rok tvrdo pracovali a všetky sme si to zaslúžili. Konečne nás čakala vytúžená cesta do Žiliny. Na ihrisku sme boli ochotné nechať všetko. Avšak v prvom zápase sa ukázali aj prvé komplikácie, ktoré vznikli zo stresu. Tak sa hrať nedalo, a preto nasledoval dlhý monológ nášho trénera, po ktorom sme sa všetky pozbierali a boli ochotné bojovať ďalej. Skončili sme na treťom mieste. To nie je vôbec zlé, keď počujete, že ste tretí najlepší klub na Slovensku. Veľmi sme sa tešili domov, kde budeme môcť všetkým oznámiť, že sme to zvládli.

Toto bol môj doterajší život, ktorý ešte nekončí. Teraz som na vysnívanej škole, hrám za vysnívaný klub a som šťastná. Verím, že pred sebou mám ešte veľa úspechov a zážitkov, na ktoré budem spomínať do konca života.

Stanka Semjonová, I. A

Časopis zostavila koordinátorka a členovia Žiackej školskej rady pri Súkromnej športovej škole ELBA.

Za pomoc pri tvorbe časopisu ďakujeme viacerým žiakom a vyučujúcim, ktorí sa podieľali na tvorbe všetkých článkov. Špeciálne poďakovanie patrí tým, ktorí robili jazykové korektúry, prispeli k vizuálnej stránke časopisu a realizovali tlač.

*ŽELÁME
VÁM
KRÁSNE
VIANOCE*

PF 2020